

Hem   Nyheter   Vad händer?   Intervjuer   Recensioner   Foton   Mats musiktips   Kontakta oss

» [Recensioner konserter](#) » [Recensioner skivor](#)

Sofia Karlsson, Palladium, Malmö, 2009-03-14

Skrivet av Mats Klasson
Söndag, 15 Mars 2009 21:54

Spa för själen

Som brunnsdrick, renande, hälsokäkande,
för knubbiga människosjälar,
är också Sofias musik, lenande, läkande
för trubbiga människosjälar.

Så kan man kanske med min grönköpingskånska ordbrorsdialekt sammanfatta denna helt fantastiska marskväll på Palladium i Malmö tillsammans med Sofia Karlsson och hennes kvartett musiker som det strålade sjung- och spelglädje runt.

Förutom sedan tidigare kända Olle Linder och Gustaf Ljunggren har Sofia på denna turné fått med sig ytterligare ett par skickliga musiker. Emma Reid på fiol, bördig från de brittiska öarna och walesaren Ian Carr på gitarr.

Att lokalen var vacker och ljudet bland det bästa jag någonsin upplevt live, gjorde det förstås inte sämre. Troligen ett resultat av ljudtekniker Mats Anderssons kunnighet och lokalens akustik i god förening. Ytterligare ett plus till den kunniga och lyhörda publiken, till vilken jag därför stolt kan räkna mig. Gitarristen Ian Carr uttryckte det ungefär så här i pausen mellan de två akterna: Imponeras av en publik som vet exakt när den ska vara tyst och när den ska ge ljud ifrån sig.

Sällan eller aldrig har jag upplevt en så skön tystnad hos en konsertpublik som när den väntade och gav utrymme till Sofias oförstärkta sång utan mikrofon ett par gånger under kvällen. Ett av de mest magiska ögonblicken var när Emma Reid först i ena sidgången, nära publiken, framförde en folkmelodi på fiol så gripande att våra förfäder och förmödrar många generationer tillbaka nog kunde höra och känna igen den ända bort i sin vilodal. Denna ljuvliga fiol efterträddes direkt (utan stämningförstörande applåder) av Sofia som nedanför scenen, alldeles framför första raden, utan mikrofoner, till sitt eget gitarrkomp framförde *Till min system*. Helt underbart!

Det blev en lång, rik och omväxlande konsert. Som vanligt när Sofia Karlsson och hennes band är på scen får man både det djupt allvarsamma, vackra och stämningsfulla OCH det skämtsamma, spontana och infallsrika. Det hittas alltid på kul saker som komplement till själva låtframförandena. Som när Sofia på rituellt vis ville "släppa" nya skivan officiellt också i Malmö, med Ian Carr på födelsedagstrummet blåsandess fanfar, Sofia släppandes skivan till golvet och vi i publiken hurrades och vårskråkades. Sen fick någon lycklig på vänsterflanken den just släppta skivan utkastad till sig.

Många låtar blev det. Det inleddes med en lång rad från nya albumet *Söder om kärleken*. Nyheter för en del som ännu inte hört eller köpt den. Om jag fick välja tre favoriter av dessa nya måste det bli *Stjärnor över Asahikawa*, *Alltid dig nära* och *Smält mig till glöd*. Den sistnämnda får mig verkligen att smälta.

Efter pausen den alltid hörvärda *Hemlängtan*. Extranumren blev en lång rad publikönskelåtar: *Till havs*, *Milrök*, *Flickan och kråkan*, *Spelar för livet*, *Du liv*.

Från *Svarta ballader* fick vi bli höra *Jag väntar* och den melankoliska och medryckande *Helgdagskväll i timmerkojan* (som förresten avslutade kvällen).

Man kände hela tiden att Sofia och musikerna är så måna om att vi åhörare verkligen får det bästa. När man då också får det, är det bara att tacka och ta emot. Jag kan egentligen inte föreställa mig hur Sofia och bandet skulle bära sig åt för att göra en dålig konsert, när de är utrustade med den här "mänheten". Det verkar liksom bära dem emot så mycket att det nästan är omöjligt att misslyckas.

Som bonus tidigare under kvällen bjöds vi på en rolig bakgrundshistoria kring nya låten *DADGAD*, Olle Linders *Brasilienpolska* och skickliga pandeirosolo (denna gång utan Fredrik Gille), Emma Reids egenkomponerade fiollåt till en oldonkels hundraårsdag och en kanadensiskt fiolmelodi. Vidare Gustaf Ljunggrens spännande lapsteelspel (knågitarr), en låt komponerad av Ian Carr, samt en befriande mänsklig blackout när texten till *Blåsut* plötsligt försvann ur Sofias minne, eller om det var att låten spelades i allför högt tempo? Det har JAG glömt nu.

Säkert har jag även glömt mycket annat som hände denna händelserika, omväxlande, hjärtevarma marskväll i Malmö. Men det dyker kanske upp som varma minnen när jag som mest behöver dem längre fram.

I vilket fall som helst: Våra trubbiga själar blev spetsigare och våra hjärtan varmare denna välgörande kväll på Sofia Karlssons spa.

< [Föregående](#)

[Nästa](#) >

S

T

V

21

P:

21

TI

21

L:

si

21

TI

21

P:

21

E

S

21

U

21

P:

FI

V

T

C

P:

P:

© 2009 Musicstage.se | All rights reserved.